

دنیاهای مختلف مهاجرین در هامبورگ.

میلیون ها نفر از انسان از طریق باز شدن دروازه های جهان به اجبار یا به میل خود نقل مکان کرده اند. خیلی ها خودشان این شهر را به عنوان دنیای جدید انتخاب کرده اند و یا از اطراف و حومه آورده اند. آنچه هست این است که اغلب اینها آمار و ارقام مشخص ندارند و هنوز گنجاندن این همه افراد غریبه در حافظه هامبورگ مشکل به نظر میخورد.

دنیاهای مختلف یاد آوری میکند که: مهاجرین یا تازه وارد ها همیشه برای رشد و توسعه اقتصادی و فرهنگی و مراکز تصویری دنیایی باز شده تا امروز تاثیر گذار بوده است.

بر طبق عکس های کمیاب و مدارک دست نویس شده داستان زنده گی مهاجرین قدیمی هامبورگ، تبادل نظر بین دوره علنی یا خصوصی کارگر خارجی پیشین مهاجرین کنونی مطرح میشود. لذا فیلم های مختلف و ساختار های غیر عادی این موزه را خاطره انگیز کرده است.

آنها تقریباً 100 نفر از زنان و مردان هامبورگ با ملیت های گوناگون، گروه های مختلف مردم، طبقات، چهره ها، صدا ها، خاطره ها، تصاویر، مدارک و موضوعات به سر اسر دنیا تقدیم کرده اند.

دنیای کار

مهاجرین جستجو گر کار حد فاصل سالهای 73-1955 در حال حاضر یا باز نشسته اند و باز نشستگی دریافت میکنند یا بیکار اند و یا به وطن های خود باز گشته اند. حرکت این موزه آخرین شانس که داستان زنده گی شخص مهاجر خصوصاً نسل اول آنها را به تصویر بکشد و اعلام بکند دارد.

فعالیت های مهاجرین شگفتیهای اقتصادی در صنعت رایا به صورت هنر آشیزی منحصر به فرد و یا به صورت آرایه خدمات با گشایش مغازه های کوچک از زمانیکه این گروه آمده اند و باعث توقف تبلیغات دنیا شده، را نشان میدهد.

در این بین فعالیتهای قشر تحصیل کرده، کارمندان، هنرمندان، سرمایه گذاران و کارهای متفرقه دیگر متعلق به همین صنف کاری خارجی است و فراتر از آن حساب نمی شود.

این موزه از محدودیت تقاضای شرکتهای که کارگر خارجی دارند، از کار زنان و مردانی که در حال پیشرفت هستند، از توانایی های حرفه و که استاندارد نشده (دوره کاری نگذرانده اند) اینجا به رسمیت شناخته نمیشود. از کار های افرادی که خود را با همه تواناییهای خویش که داشتند ریشه ای باید تغییر دادند، توضیح میدهد.

در اینجا نه فقط داستانهای موفقیت والدین یا پدر و مادر ها بلکه داستانهای موفقیت های دیگر هم در شکلهای دیگر نشان داده میشود.

وداع با چمدان

شروع از خانه های موقت ظاهری یا آپارتمانهای کثیف و یا در باره زمزمه مراجعت و بازگشت که مرتباً به تعویق انداخته میشود است. یک راه دراز و طولانی که منجر به پری در غربت میشود.

هدف نمایشگاه، نظرات و شکلهای مختلف پذیرش سرزمین جدید را که شخص به عنوان وطن و خانه خود بشناسد را اینچنین نشان میدهد.

اشیا و وسایلی که همراه خود آورده اند، یافته ها و کشفیات و یا دیگری های آنها، مدت زمانیکه بنا بر داشتن امکانات سلیقه های افراد غریبه و یا سلیقه شخص بر طبق آداب و رسوم خویش یا رفتار های جدید با در نظر گرفتن فرهنگ خانواده گی به تنهای و یا به کمک همدیگر صرف چیدن لوازم منزل میکنند.

اتفاقات و رویدای های سالهای اول غیر قابل انکار و فراموش ناشدنی است. دروازه شهر از روی احتیاج تقاضا پذیرش مهاجرین را مطرح کرده ولی هنوز آمدن و شکل گیری آنها را نتوانسته است هضم کند.

زنان و مردان هامبورگی.

چه چیز از تصویر فرهنگ های بسته(که نه در یافت بیشتری میخواهند و نه اطلاعات می

دهند) و شناسایی ها باقی مانده است.

از آنجاییکه هیچکس مجبور نیست خودش را بدون فرق داشتن در یک مرکز فرهنگی وارد نماید و یا اینکه وارد بازار شخصیت ها شود تا احساس رضایت نماید، انسان بین وطن و جایی که در آن زنده گی میکند به چه شکلی باید رفتار نماید، هامبورگ چرا وجود دارد؟

با یک تصویر خیالی، زنان و مردان جدید هامبورگی با ارایه عکس و مدارک معتبر به افرادی که برای بازدید به این نمایشگاه می آیند مراجعه میکنند و نمونه یک هامبورگ جدید را از نظر ارتباطهای اجتماعی اش با دیگران از ملیت های مختلف با جنبه های منفی و تشبث به نمایش می گذارند.

نسل جدید هامبورگ با این تصویر شما را به دیدن این نمایشگاه دعوت می نماید.